

<https://doi.org/10.31108/7.2025.24>

Halyna TERESHKEVYCH (s. Diogena)

*PhD in Public Administration, Associate Professor, Associate Professor of the
Department of Ukrainian Studies and Philosophy
Danylo Halytsky Lviv National Medical University (Lviv, Ukraine)*

Ostap MORAVETSKYY

*lecturer at the Department of Ukrainian Studies and Philosophy
Danylo Halytsky Lviv National Medical University (Lviv, Ukraine)*

BLISS AS A SYNONYM OF HAPPINESS

Abstract. The article examines the realization of God's promise through the life, death, and Resurrection of Jesus Christ, and in particular through His Beatitudes. It is emphasized that it is in Christ that the beatitudes find their fullness, for He is the model of true happiness, which consists in unity with God. At the same time, it is emphasized that the Commandments of the Decalogue have not lost their significance, remaining the basis of the moral law for all humanity. They constitute a kind of "Constitution of Humanity", which defines ethical guidelines and serves as a guide for building a harmonious society. Thus, the Beatitudes and the Decalogue are two integral aspects of God's moral law, which leads man to salvation and true happiness. The connection between the beatitudes and the pursuit of happiness, which is a natural vocation of man, laid by God in his heart, is analyzed. The purpose of the beatitudes is examined in detail, which includes entering the Kingdom of God, contemplating God, participating in His nature, receiving eternal life, being adopted by God, and remaining in the Lord's rest. It is emphasized that true beatitude, granted in eternal life, is a supernatural grace that a person receives from God as a selfless gift.

Keywords: Beatitudes, happiness, Sermon on the Mount, Kingdom of God, God's promises.

Галина ТЕРЕШКЕВИЧ (с. Діогена)

*к. держ. упр., доцент, доцент кафедри українознавства та філософії
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, (Львів,
Україна)*

Остап МОРАВЕЦЬКИЙ

*викладач кафедри українознавства та філософії
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, (Львів,
Україна)*

БЛАЖЕНСТВО ЯК СИНОНІМ ЩАСТЯ

Мораль Старого Завіту ґрунтувалася на двох основних заповідях любові: до Бога і ближнього. Старий Завіт готував людей до приходу Христа. Божа обітниця зреалізувалася вповні в житті, смерті та Воскресінні Христа та Його Заповідях Блаженств. Водночас Заповіді Декалогу не втратили актуальності дотепер і цілком

справедливо їх вважають загальнолюдським моральним законом, або Конституцією людства.

Нагірна проповідь – віддзеркалення нової моральності. Заповіді блаженств – це продовження і завершення Божих обітниць від часів Авраама. Блаженства відповідають прагненню щастя, яке Бог вклав у людське серце. Мета блаженств: Боже Царство, бачення Бога, участь у Божій природі, вічне життя, усиновлення, відпочинок у Господі.

Блаженство вічного життя є надприродним Божим даром.

Блаженні вбогі духом, бо їхнє є Небесне Царство (Мт. 5:3). Життя Христа спростовує старозавітне розуміння Божого Благословення (Різдво, дитячі роки, проповіді Ісуса Христа тощо). Життя у Бозі, незалежність від багатств, творення добрих діл, очищення серця, смиренність та любов Бога понад усе є змістом виразу "Блаженні вбогі духом...". Щастя християнина – це усвідомлення залежності від Бога, служіння Господу, єднання з Ним.

Блаженні засмучені, бо вони будуть утішені (Мт. 5:4). Християнське розуміння плачу, смутку означає пізнання своїх гріхів та безумовної Божої любові, потребу в прощенні та зціленні, відкритість на потреби інших людей.

Блаженні лагідні, бо Землю успадкують вони (Мт. 5:5). Любов до кожної людини є безцінним Божим даром. Боже Царство поширюється на Землі за зразком Христа: "бо Я лагідний і покірний серцем". Успадкування Землі розглядається як відновлення гармонії і повноти життя з Богом.

Блаженні голодні та спрагнені правди, бо вони нагодовані будуть (Мт. 5:6). Цілковита та безумовна вірність Істині й значимість терпеливо знесеного страждання за Нї в ім'я Христа є найвищими духовними цінностями. «Христос – Дорога, Правда і Життя» (Ів. 14:6).

Блаженні милостиві, бо вони помилені будуть (Мт. 5:7). Золоте правило – "не роби іншим того, чого не хочеш, щоб зробили тобі". У Святому Письмі питання милостині має важливе значення. Христос навчає: «Те, що ви зробили одному з братів Моїх найменших, те ви Мені зробили» (Мт. 25:40). «Милості хочу, а не жертви» (Ос. 6:6; Мт. 9:13). «Милосердя перевищує суд» (Як. 2:13). «А хто має достаток на світі, й не бачить брата свого в недостаті, та серце своє зачинає від нього, то як Божя любов перебуває в такому?» (1 Ів. 3:17). Реалізація милосердя понад усе та солідарність з потребуєчими є невід'ємними складовими справжньої гуманності.

Блаженні чисті серцем, бо вони будуть бачити Бога (Мт. 5:8). Богословське розуміння "серця" полягає в його очищенні від гріхів, духовного прозріння, переживанні справжнього покаяння, наверненні, відновленні, розпізнанні Бога в подіях повсякденного життя та відчутті щастя від примирення та повернення близькості з Богом.

Блаженні миротворці, бо вони синами Божими стануть (Мт. 5:9). Встановлення миру в серці людини з Богом та ближніми через покаяння та примирення совісті свідчить про те, що ворог Бога стає Його сином, а Божий Син – Брат усього людства.

Блаженні переслідувані за правду, бо їхнє Небесне Царство (Мт. 5:10). Жити правдою за будь-яких умов означає бути щасливим, а слухати голосу своєї совісті – слухати голосу Святого Духа.

Блаженні ви, коли вас будуть зневажати ради Христа (Мт. 5:11). "Горе вам, як усі люди про вас говоритимуть добре" (Лк. 6:26). Прийняття терпіння в спокої серця ради

Ісуса Христа свідчить про єднання людини з Богом у відкупительній жертві Христа на Голготі.

Ми можемо бути свідомі нашої убогості, не повинні її заперечувати, тому що всемогутній Бог на нашій стороні. Можемо приймати терпіння, не мусимо ставати зачерствілими, адже Бог нас потішить. Ми можемо бути лагідні, не повинні утверджуватися силою, тому що Господь Бог вже для нас призначив простір життя. Можемо спрямувати увесь наш голод і спрагу до справедливості, не повинні журитися про земні потреби, оскільки Бог нам запевнює повноту життя. Можемо простити нашим боржникам і бути милосердними, ми не повинні бути замкнені і закриті, в страху звернені на нашу особисту користь, тому що Бог щедрий до нас. Можемо бути чисті серцем, позначені тільки Божою волею, не повинні журитися про інше, позаяк Бог нас обдарує своєю безпосередньою зустрічю з Ним. Можемо старатися про мир, не повинні відплачувати образи і кривди, тому що Бог нас приймає в Свою родину. Можемо зносити відкинення аж до тієї міри, щоб бути вбитими, ми не повинні піддатися тиску зі сторони людей, щоб спастися, адже всемогутній Бог на нашій стороні.

Висновок. Блаженства є Євангелієм, Доброю Новиною для людей зі сторони Бога.

Література

1. Святе Письмо Старого та Нового Заповіту [повний переклад, здійснений за єврейськими, арамейськими та грецькими текстами]/ пер. о. І. Хоменка. Львів: Місіонер, 2008. 1460 с.
2. Барщевський Тарас. Блаженства – добра новина. Львів: Катехитично-педагогічний інститут Львівської богословської академії, 2010. 104 с.
3. Терешкевич Галина (с.Діогена). Основи християнської етики та моралі. Методичні поради для проведення практичних занять з вибіркової дисципліни для студентів 1 курсу, галузі знань 22 «Охорона здоров'я» всіх спеціальностей. Львів: Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, 2024. 88 с.